

Voorstel Kadernota

Inleiding

In de raadsvergadering van 26 november 2015 is het initiatiefvoorstel van raadslid Jan vd Laan (Leefbaar 3B), met de titel 'Toezicht en Handhaving Lansingerland' (nummer BR1500204), besproken. Op 2 februari 2016 heeft het College een antwoord gegeven op dit initiatiefvoorstel. In de commissie Algemeen Bestuur van 6 april 2016 is het geagendeerd voor een gedachtewisseling over de inhoud van dit voorstel. Tijdens deze commissievergadering heeft Jan vd Laan kunnen peilen hoe de andere fracties tegen het voorstel en de reactie van het College d.d. 2 februari 2016 aankeken. De volgende aandachtspunten kwamen tijdens deze discussie aan de orde:

1. Concreter beschrijven van het probleem en de noodzaak voor uitbreiding Handhavingscapaciteit (de sense of urgency);
2. Veiligheidsbeleid als uitgangspunt/basis gebruiken, met daarin een goed beschreven probleemstelling met SMART geformuleerde doelstellingen, op basis waarvan de uitbreiding van de capaciteit van handhavers (boa's) efficiënt wordt ingezet;
3. Inzichtelijk maken van subjectieve en objectieve veiligheidsgevoelens in de dorpskernen;
4. Draagvlak creëren bij Buurttoezicht, Jongerenwerk, de politie, het College en de Raad.

Om tot een gedegen en breed gedragen initiatiefvoorstel te komen en een kans van slagen tijdens de behandeling van de Kadernota te bewerkstelligen, heeft raadslid Jan vd Laan op grond van bovenstaande vragen onderzoek gedaan. Hieronder worden de onderzoeksresultaten nader beschreven. Daarna worden de vervolgstappen (punten 1 t/m 3) beschreven waarvan de uitvoering parallel moet lopen met de inzet van extra capaciteit handhavers (boa's). Dit voorstel wordt afgesloten met het financiële plaatje en het feitelijke voorstel rondom de bedoelde extra capaciteit handhavers.

Onderzoeksresultaten

Wegens een terugtrekkende rijksoverheid, het nog niet op orde hebben van de bezetting van de wijkagenten en de beperkte financiële ruimte binnen de gemeente is het van belang om een betekenisvolle afweging te maken en de juiste maatregelen in te zetten om de wijken van Lansingerland leefbaar te houden.

Op dit moment lijkt er géén specifieke hardnekkige problematiek te zijn behalve dan de reguliere jeugdoverlast (criminele – en overlast gevende groep(en) in respectievelijk Bergschenhoek en Bleiswijk); de High Impact Crime delicten (woninginbraken, overvallen, straatroven, autodiefstallen); en het nog niet op sterkte zijn van het aantal wijkagenten (1 wijkagent op de 5000 inwoners). Op grond van mijn onderzoek kan vastgesteld worden dat er wel degelijk een sense of urgency is om extra handhavers - die de boa bevoegdheid hebben - in te zetten/voor te stellen ter ondersteuning van de vele vrijwilligers van buurttoezicht, omdat de politie deze ondersteuning niet of nauwelijks kan garanderen, waardoor het onveiligheidsgevoel en de motivatie om gericht toezicht te houden voor vrijwilligers van het buurttoezicht afneemt.

Om te voorkomen dat de huidige capaciteit vrijwilligers van buurttoezicht net zo hard daalt als deze is gestegen, ligt de sense of urgency bij professionele ondersteuning van de vrijwilligers van buurttoezicht.

Vervolgstappen

1. Verbeteren Aanpak van een wijk dekkend buurttoezicht

Binnen de gemeente Lansingerland zijn een groot aantal 50+'ers werkloos. Deze mensen komen moeilijk aan een baan. Uit deze groep van werklozen c.q. bijstandsgerechtigden kunnen potentiële kandidaten geworven worden. Dit kunnen ook vrijwilligers van buurttoezicht zijn die onder de categorie werklozen vallen.

Het gaat om een pilot van twee jaar en om vier te werven kandidaten uit het voornoemde bestand, die in eerste instantie als handhaver/boa in opleiding, voor 20 uur per week, een pool te vormen, in de wetenschap dat er gaande het traject sprake zal zijn van afvallers om er uiteindelijk twee op termijn te kunnen aannemen. Deze kandidaten volgen op kosten van de gemeente hun boa-opleiding en de gemeente levert hiermee een positieve bijdrage aan de social return van werkloze 50+'ers. Kandidaten die momenteel als vrijwilliger voor buurttoezicht worden ingezet, kennen het reilen en zeilen ervan en kunnen tijdens de pilotfase meewerken om buurttoezicht verder te professionaliseren. Tevens vullen de kandidaten hun CV, waardoor zij aantrekkelijker worden op de arbeidsmarkt. Vandaar dat het belangrijk is om tijdens de behandeling van de kadernota het voorstel te doen om extra geld te reserveren voor een extra capaciteit handhavers (boa) zoals hiervoor aangegeven en het faciliteren van buurttoezicht om te komen tot een dekkend netwerk voor de hele gemeente.

Het succes van het buurttoezicht zit mede in het tijdig reageren door gemeente en politie op aangemelde zaken. Als we willen dat het buurttoezicht een succes blijft is het van belang dat ze als een belangrijke gesprekspartner worden gezien en dat meldingen adequaat worden opgepakt. Het enthousiasme van buurttoezicht zal daarmee worden behouden en dat zal zich vertalen naar de omgeving waardoor nieuwe vrijwilligers zich zullen aanmelden.

Mede door de wijkgerichte aanpak en de ontwikkeling hiervan zullen er meer meldingen en klachten binnenkomen van burgers en ondernemers. Daarnaast krijgt de gemeente een beter inzicht in wat er in de wijken speelt. Meer ogen en oren betekent meer meldingen!

Gemeenten mogen straks ook mobiele camera's inzetten (flexibel cameratoezicht) om de openbare orde te bewaken. Vaste camera's zijn echter niet snel inzetbaar voor bestrijding van zich verplaatsende overlast. Daarom heeft het kabinet besloten flexibel cameratoezicht toe te staan. Gemeenten bepalen zelf welke vorm van cameratoezicht zij inzetten. Dit kan vast of flexibel cameratoezicht zijn of een combinatie van beide.

Voordelen van flexibel cameratoezicht zijn: Inzetbaarheid voor bestrijding van overlast die zich verplaatst. Bovendien levert het tijdswinst op, doordat gemeenten geen vaste camera's meer hoeven te verplaatsen. Daarvoor is immers steeds een aparte aanvraag nodig.

2. Betere communicatie naar inwoners over de inzet en ondernomen acties van de handhavers.

De handhavers/boa's worden vooral preventief ingezet en minder repressief. Zichtbaar surveilleren op straat, afwisselend in combinatie met buurttoezicht en de wijkagenten, alsmede jongerenwerk en bewoners. De binnengekomen klachten en meldingen kunnen tijdens het surveilleren op straat meegenomen worden. Dit vraagt een andere aansturing van de handhavers. Het accent ligt op toezicht en preventie, met uiteindelijk de mogelijkheid om daadwerkelijk op te treden. De handhavers (boa's) worden geen bonnenkanonnen!

3. Afspraken maken m.bt. het monitoren van meldingen (meten is weten).

Om de problematiek gegrond te kunnen duiden, ontbreekt het de Raad aan cijfers, bijvoorbeeld van het aantal meldingen die door buurttoezicht en/of inwoners worden doorgegeven. Het is van belang om zicht te krijgen op onder andere:

- het aantal en de soort meldingen (strafbaar of overlast);
- het percentage terugmeldingen binnen een bepaalde periode;
- het percentage opgepakte (succesvol afgedane) meldingen.

Financiën

De loonkosten voor een handhaver/boa zijn, uitgaande van de hoogste trede van de salarisschaal, als volgt:

- Een boa in salarisschaal 6 kost circa € 44.611,88 aan loonkosten per jaar.
- Een boa in salarisschaal 7 kost circa € 48.787,20 aan loonkosten per jaar.

(Dit is beide exclusief faciliteiten en noodzakelijke uitrusting.)

Het voorstel is om extra geld, € 60.000 euro te reserveren voor het inzetten van kandidaten uit de groep van werklozen c.q. bijstandsgerechtigden om te komen tot een dekkend wijkgericht netwerk. Door vier 50+'ers, voor een periode van twee jaar, 20 uur per week in te zetten en hen (een) opleiding(en) te laten volgen, levert de gemeente een maatschappelijke bijdrage en daarmee wordt direct opvolging gegeven aan het vergroten van de arbeidsparticipatie van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Omgekeerd profiteert de gemeente van deze arbeidsparticipatie en geeft daarmee een goed signaal af naar de bevolking van onze gemeente.

Een ongehuwde werkloze of bijstandsgerechtigde krijgt een bijstandsuitkering van € 15.000 (afgerond bedrag) en een gehuwde werkloze of bijstandsgerechtigde krijgt een uitkering van € 21.000 (afgerond bedrag). Zo kunnen de kosten aanzienlijk onder het eerder in de reactie van het college genoemde bedrag van € 44.612 per handhaver/boa blijven